



Vonnisnummer / Griffienummer
2024 / 1984
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak
4 juni 2024
Naam van de beklaagde(n)
1.
2.
Systeemnummer parket
20CO69058
Rolnummer
Notitienummer parket
GE66.L3.5799/2020

HOGER BEROEP

op 2 juli 2024 door

op 2 juli 2024 door

op 4 juli 2024 door het RH tegen
1^e bekel, en

1^e bekel, tegen
het vonnis.

2^e bekel, tegen
het vonnis.

3^e bekel.

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent

Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1. RRN

geboren te
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, bijgestaan door meester advocaat te
loco meester advocaat te

2.
met maatschappelijke zetel gevestigd te
KBO
BTW-nummer

tweede beklaagde, vertegenwoordigd door meester als
advocaat van de lasthebber ad hoc, meester beiden advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk**

op het perceel gelegen te
op het perceel gelegen te kadastraal
gekend als op het perceel ~~gelegen te~~
kadastraal gekend als
alle percelen eigendom van met
maatschappelijke zetel te en ondernemingsnummer
openbaar aangekocht bij akte van 30.01.1989 verleden bij notaris

1 een tentconstructie te hebben geplaatst in landschappelijk waardevol agrarisch gebied

te in de periode van 8 maart 2014 tot en met 20 april 2015 (St. 5 en St. 32

– 33, St. 109 en St. 166-167 OK1)
door

2 vier containerunits, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, langsheen de toegangsweg tot het perceel te hebben geplaatst

te in de periode van 20 april 2015 tot en met 21 april 2016 (St. 7 en St. 33-34 en St. 166-167 OK1)
door

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

B functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk**

op het perceel gelegen te	kadastraal gekend als
op het perceel gelegen te	kadastraal
gekend als	op het perceel gelegen te
kadastraal gekend als	
alle percelen eigendom van	met
maatschappelijke zetel te	en ondernemingsnummer
openbaar aangekocht bij akte van 30.01.1989 verleden bij notaris	

1 verharding te hebben aangebracht, met name betonnen platen te hebben geplaatst, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied

te in de periode van 18 februari 2013 tot en met 8 maart 2014 (St. 5 en St. 31 – 32, St. 109 en St. 166 OK1)
door

2 bijkomende verharding te hebben aangebracht, aan de achterzijde van het perceel, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied

te in de periode van 20 april 2015 tot en met 21 april 2016 (St. 33-34, St. 109 en St. 167 OK1)
door

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

C gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te	kadastraal gekend als
op het perceel gelegen te	kadastraal
gekend als	op het perceel gelegen te
kadastraal gekend als	
alle percelen eigendom van	met
maatschappelijke zetel te	en ondernemingsnummer
openbaar aangekocht bij akte van 30.01.1989 verleden bij notaris	

in de loop der jaren meer en meer materiaal, afgedankte wagens en afval te hebben geplaatst en opgeslagen op de grond, houten paletten en metalen rekken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied

te in de periode van 8 maart 2014 tot en met 19 oktober 2020 (st. 32 -37, st. 82, St. 109 -110 en St. 166-168, St. 7 OK1)
door

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

D gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te	kadastraal gekend als
op het perceel gelegen te	kadastraal

gekend als
kadastraal gekend als
alle percelen eigendom van
maatschappelijke zetel te
openbaar aangekocht bij akte van 30.01.1989 verleden bij notaris
op het perceel gelegen te
met
en ondernemingsnummer

in de loop der jaren meer en meer voertuigen en aanhangwagens te hebben geplaatst en
gestald waardoor het terrein gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied werd
gebruikt als parking

te
in de periode van 8 maart 2014 tot en met 19 oktober 2020 (st. 32, St.
109-110 en St. 166-168, St. 7 OK1)
door

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke
Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning;
vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke
Ordening)

**E geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of
in strijd met een geldige vergunning**

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een
bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als
vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige
vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken
van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben
uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde
Codex, in stand gehouden, **namelijk**

op het perceel gelegen te
kadastraal gekend als
op het perceel gelegen te
gekend als
kadastraal gekend als
alle percelen eigendom van
maatschappelijke zetel te
openbaar aangekocht bij akte van 30.01.1989 verleden bij notaris
kadastraal
op het perceel gelegen te
met
en ondernemingsnummer

de woning te hebben gewijzigd van functie 'wonen' naar 'verblijfsrecreatie' door kamers te
hebben verhuurd waardoor de ééngezinswoning werd omgevormd naar

te
in de periode van 1 juli 2015 tot en met 31 juli 2015 (St. 2 en 5 en St. 65)
door

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

F schending meldingsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder meldingsakte een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, **namelijk**

1 Rubriek 17.4 van bijlage 1 bij Vlarem II: (klasse 3)

opslagplaatsen voor gevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen, met uitzondering van de opslagplaatsen, vermeld in rubriek 48, en producten, gekenmerkt door gevarenpictogram GHS01, in verpakkingen met een inhoudsvermogen van maximaal 30 liter of 30 kilogram, voor zover de maximale opslag begrepen is tussen 50 kg of 50 l en 5000 kg of 5000 l

meer bepaald olievaten, batterijen en spuitbussen te hebben opgeslagen op het perceel

te in de periode van 19 oktober 2017 tot en met 19 oktober 2020 (St. 6-7
OK 2)
door

2 Rubriek 6.4.1 van bijlage 1 bij Vlarem II: (klasse 3)

opslagplaatsen voor brandbare vloeistoffen met een totale opslagcapaciteit van:

1° 200 l tot en met 50.000 l

uitgezonderd de gezamenlijke opslag van minder dan 5 ton gasolie, diesel, lichte stookolie en gelijkaardige brandstoffen bij de woonfunctie van een onroerend goed dat hoofdzakelijk als woongelegenheid wordt gebruikt

meer bepaald olievaten te hebben opgeslagen op het perceel

te in de periode van 19 oktober 2017 tot en met 19 oktober 2020 (St. 6-7
OK 2)
door

(art. 5.2.1. §§ 5 en 6 lid 2, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 2°, b), en 6 lid 2 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

G schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, **namelijk**

Artikel 4.1.2.1. § 1. Vlarem II

De exploitant moet als normaal zorgvuldig persoon steeds de beste beschikbare technieken toepassen ter bescherming van mens en milieu, en dit zowel bij de keuze van behandelingsmethodes op het niveau van de emissies, als bij de keuze van bronbeperkende

maatregelen (aangepaste produktietechnieken en -methoden, grondstoffenbeheersing, energie en dergelijke meer). Bij de bepaling van de BBT moeten de criteria van bijlage 3.3 in aanmerking worden genomen. Deze verplichting geldt eveneens voor wijzigingen aan ingedeelde inrichtingen, alsook voor activiteiten die op zichzelf niet vergunnings- of meldingsplichtig zijn

Meer bepaald olievaten, batterijen, spuitbussen en ander materiaal te hebben opgeslagen in open lucht op niet vloeistofdichte vloerbedekking en niet ingekuipt of in lekvrije bakken waardoor lekken hebben plaatsgevonden

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te in de periode van 19 oktober 2017 tot en met 19 oktober 2020 (St. 6-7
OK 2)
door

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 4 december 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te art. 6.3.1.§6 VCRO). Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlastlegging en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

Bij tussenvonnis van 2 januari 2024 werd meester advocaat te
aangesteld als lasthebber ad hoc voor

Bij tussenvonnis van 6 februari 2024 werd meester vervangen door meester
advocaat te als lasthebber ad
hoc voor

De zaak werd op de terechtzitting van 7 mei 2024 in zijn geheel voor de zetel in zijn huidige samenstelling hernomen.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen. Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

I. DE FEITEN

de tweede beklaagde, betreft een groothandel in gereedschapswerktuigen en is de eigenaar van het terrein gelegen aan

De eerste beklaagde is de zaakvoerder van de tweede beklaagde. Het terrein bestaat uit negen percelen en is gelegen in het landschappelijk waardevol gebied gekend als de

De percelen worden volledig onttrokken aan het zicht vanaf de openbare weg door een volledige omheining en een levende sparrenhaag van ongeveer drie meter hoog.

De politionele diensten van de PZ begaven zich een eerste maal naar het terrein in september 2017 en dit in het kader van bijstand aan een gerechtsdeurwaarder. Er werd toen vastgesteld dat er op het terrein meerdere milieu- en stedenbouwmisdrijven gepleegd zouden worden door de beklaagden. Bij een navolgend plaatsbezoek op 19 oktober 2017 stelde de politie vast dat er op het terrein heel veel constructies werden opgesteld en er massa's materiaal niet conform opgeslagen werd. Tevens werd vastgesteld dat de vergunde woning voor andere doeleinden gebruikt werd dan als ééngezinswoning. Meer bepaald werd er een bureelruimte ingericht en was er een keuken met daarin verschillende koelkasten met labels met namen van planeten en werd er een ruimte ingericht als refter waardoor er een vermoeden was dat de woning gebruikt werd als vakantieverblijf. Er bleek ook niemand in de woning te zijn ingeschreven. Van deze vaststellingen werden foto's gemaakt en aan het strafdossier gevoegd. Er werden tevens luchtfoto's gevoegd waaruit blijkt dat het terrein aangewend wordt als opslagplaats voor allerlei materiaal, materieel of afval, waaronder olievaten, spuitbussen, allerlei bouw- en slooafval, betonblokken, afgedankte voertuigen enz. De ondergrond werd verhard voor de opslag van deze materialen en er werd een verloederde tentconstructie op het terrein aangebracht waaronder gelijkaardig materiaal werd opgeslagen.

Op 23 juni 2018 ging de politie nogmaals ter plaatse. De eerste beklaagde deelde toen mee dat de materialen op het terrein tijdelijk gestald werden en hij deze zou verhuizen naar een terrein in . De woning zou aan werknemers van worden verhuurd. De beklaagden werden aangemaand alles in orde te brengen.

Uit het proces-verbaal van 22 oktober 2020 blijkt dat vastgesteld werd dat de eengezinswoning nog steeds op een website stond voor de verhuur van kamers of ruimten waarbij de verschillende kamers genoemd werden naar planeten. In hetzelfde proces-verbaal wordt tevens vermeld dat de politiediensten ingevolge omstandigheden buiten hun wil om geen verdere vaststellingen hebben kunnen doen in de periode december 2018 tot eind 2019 en dat de geplande hercontrole in maart 2020 ingevolge de coronamaatregelen opnieuw uitgesteld diende te worden.

Op 10 november 2020 meldde beslagrechter aan de procureur des Konings Oost-Vlaanderen, afdeling Gent dat bij de behandeling van een zaak tussen partijen en gebleken is dat er sprake zou zijn van een illegale stort/opslagplaats van huishoudelektro op het perceel van gelegen aan . Op grond van artikel 29 Sv. werd een kopie

van het dossier van de rechtspleging voor kennisname en eventueel verder gevolg aan deze melding gevoegd en overgemaakt aan het parket.

Het parket opende hierop een opsporingsonderzoek.

De eerste beklaagde werd op 26 februari 2021 verhoord als gedelegeerd bestuurder van de tweede beklaagde. Reeds in dit verhoor werd verwezen naar de afspraak van 23 juni 2018 waarbij de eerste beklaagde zich ertoe verbond om alles terug in de oorspronkelijke staat te herstellen tegen het einde van 2018 en de verhuring van de kamers stop te zetten. De beklaagde antwoordde hierop dat hij bijna een akkoord had met maar dat deze niet doorging. Over welk akkoord het ging, werd niet verduidelijkt noch verder bevraagd. Hij betwiste de verhuring van de kamers en stelde dat het over een meetingcentrum gaat. Er zou geen sprake zijn van een B&B of hotel. Hij heeft wel geprobeerd om het platform van Airbnb als verhuurplatform te gebruiken, maar niet als B&B want er worden geen ontbijten aangeboden. De keren dat het verhuurd werd, werden de huurders geregistreerd bij de gemeentediensten en werd dit opgenomen in de boekhouding van de tweede beklaagde. Daarvan werden geen documenten voorgelegd. In 2018 zou het gebouw vooral aan werknemers van verhuurd zijn en misschien zijn er twee of drie toeristen geweest. Hij verhuurt tevens vijf grote kamers aan mensen die aan cohousing doen. Het resort zou noemen en elke kamer heeft de naam van een planeet. Dit zou zo zijn sedert 1990. De kamers worden op maandelijkse basis verhuurd en is de handelsbenaming van het resort van Volgens hem werd de woning niet opgesplitst in verschillende woongelegenheden en werd de hoofdfunctie van het gebouw niet gewijzigd.

Wat betreft de opslag van het materieel erkent hij dat het mogelijk is dat de vier containerunits er sedert 2016 staan. Daarin werd het vroegere bureelgedeelte gebracht. De verharding met betonplaten werd aangebracht in 2014, het was de bedoeling om dit een zestal maanden te gebruiken, maar omstandigheden hebben dit vertraagd. Het inrichten van de grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zou dateren van de jaren 1990. De tentconstructie heeft hij geplaatst in 2015 en dit nadat zijn fabriek in instortte, maar dit is een tijdelijke oplossing. De wijziging van de hoofdfunctie van het gebouw is op beperkte schaal begonnen in 2016, maar voor hem is de woning nooit opgesplitst geweest. Het is de bedoeling om alle materialen te verhuizen naar een nieuwe fabriek. De tentconstructie en vier containerunits zouden mee verhuizen. Er zou een oplossing gezocht worden om het gebouw te verhuren en desnoods te verkopen.

Wat betreft het opgeslagen materiaal op het terrein waaronder de batterijen, spuitbussen en olievaten in open lucht op niet-vloeistofdichte vloerbedekking en niet-ingekuipt of in lekvrije bekken, stelde de eerste beklaagde dat dit alles klopt, maar deel uitmaakt van de verhuis. Het was een tijdelijke oplossing nadat hij geconfronteerd werd met een natuurramp in zijn fabriek in Geconfronteerd met de vaststelling dat er op het perceel met nummer oliebusjes en/of olievaten aan het lekken zijn en de betonplaten volledig bedekt zijn met een olielaag die ook in de bodem is ingedrongen en dit voor een ernstige bodemverontreiniging kan zorgen, stelde de eerste beklaagde daar niet op de hoogte van te zijn en het emotioneel niet aan te kunnen om op het terrein te gaan. Hij zal al deze goederen verhuizen naar zijn nieuwe fabriek en nadien zal hij de bodem saneren, de verontreiniging gaat volgens hem over één tot twee vierkante meter. Het gebrek aan financiële middelen is de reden van de vastgestelde overtredingen. Aangezien de materialen nog gebruikt kunnen worden of nieuw zijn, beschikt de vennootschap ook niet over een afvalstoffenregister.

Tijdens een nacontrole op 27 juli 2021 is gebleken dat de toestand nog steeds dezelfde was. De website was nog steeds actief en er werd nog steeds geadverteerd om een kamer te huren op het adres Niemand stond ingeschreven in deze woning. Op 26 juli 2021 diende de politie tussen te komen wegens een discussie met een die er een kamer huurt via zijn werkgever en het pand blijkt te kennen als B&B. De beklaagde zei toen in een gesprek aan de politie dat de vergunningsaanvraag voor zijn fabriek in Nederland nog steeds lopende was. De goederen had hij nog niet verwijderd daar deze volgens hem nog bruikbaar waren. Wanneer de grond terug vrij is, zou hij deze een beetje afscheppen in het licht van de beloofde sanering. Hij bleef ervan overtuigd dat hij kamers in de woning mag blijven verhuren. Aan de beklaagde werd nogmaals de kans verleend om zich te regulariseren. Op 20 december 2021 werd andermaal vastgesteld dat er niets gewijzigd werd en dat de verhuur van kamers nog steeds actief was.

Tijdens een plaatsbezoek op 20 september 2022 stelde de eerste beklaagde dat er geen particuliere verhuur van de woning was. Hij legde een overeenkomst met voor waarbij overeengekomen werd dat deze firma alle goederen op het terrein zou opkopen en deze tegen 31 december 2023 van het terrein zou verwijderen.

Op de foto's van een plaatsbezoek op 20 september 2022 van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur is in de woning een bureau- en conferentieruimte te zien. Minstens acht kamers betreffen niet-zelfstandige woonentiteiten waarbij op het gelijkvloers de gemeenschappelijke voorzieningen zijn ondergebracht. Er was een duidelijke aanwezigheid van toeristische logies.

Op 23 januari 2023 ontving het parket van Oost-Vlaanderen de herstellvordering van waarin het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt gevorderd :

1. Voor wat betreft de constructie vergund d.d. 20 augustus 1992 als woning:
 - a. Het staken van het gebruik als bureauruimte;
 - b. Het staken van het gebruik als conferentieruimte;
 - c. Het staken van het gebruik als recreatief verblijf / tijdelijke verhuur;
 - d. Het terug invoeren van de vergunde functie als eengezinswoning;
2. Voor wat betreft het plaatsen van verhardingen op het terrein:
 - a. Het van het terrein verwijderen van alle geplaatste verhardingen (voornamelijk betontegels), gesitueerd op de percelen
3. Voor wat betreft het plaatsen van constructies:
 - a. Het van het terrein verwijderen van een metalen constructie (omschreven als 'witte tent');
 - b. Het van het terrein verwijderen van alle metalen rekken, gesitueerd op de percelen
4. Voor wat betreft het stallen van voertuigen, materiaal en materieel:
 - a. Het van het terrein verwijderen van alle gestalde materiaal, gesitueerd op de percelen
 - b. Het van het terrein verwijderen van alle gestalde materieel, gesitueerd op de percelen
 - c. Het van het terrein verwijderen van alle voertuigen, aanhangwagens en boten.

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde het herstel te doen uitvoeren binnen

3 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in hoofde van elke veroordeelde.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering gaf op 16 december 2022 een positief advies.

Op 8 mei 2023 besliste het openbaar ministerie tot dagvaarding van de beklaagden over te gaan.

Op de inleidingszitting van 2 januari 2024 stelde de eerste beklaagde dat het pand verkocht werd en het afval tegen eind dit jaar weg zou zijn. De raadsman van de eerste beklaagde meester legde een verzoekschrift tot aanstelling van zichzelf als lasthebber ad hoc voor de tweede beklaagde neer en verzocht conclusietermijnen op te leggen. Bij tussenvonnis van 2 januari 2024 werd meester als lasthebber aangesteld en werden er conclusietermijnen opgelegd. De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de zitting van 6 februari 2024. Met brief van 15 januari 2024 stelde de lasthebber de rechtbank in kennis van het feit dat hij een brief ontving van de eerste beklaagde waarin zijn mandaat als lasthebber betwist werd. Meester stelde de inhoud van deze brief ten stelligste te betwisten en verzocht de rechtbank zich van zijn opdracht te ontlasten.

Op de zitting van 6 februari 2024 verscheen de eerste beklaagde en stelde ondertussen een nieuwe raadsman te hebben gecontacteerd die evenwel ter zitting niet aanwezig kon zijn. Hij verzocht de aangestelde lasthebber ad hoc te vervangen. Bij tussenvonnis van 6 februari 2024 werd meester van zijn opdracht ontslagen en werd meester als lasthebber ad hoc aangesteld. Er werden tevens conclusietermijnen opgelegd en de zaak werd voor rechtsdag gesteld op de zitting van 7 mei 2024.

De griffie van deze rechtbank heeft geen kennis gekregen van enig schrijven van meester

Op 27 februari 2024 werd in opdracht van deze rechtbank en kamer een nacontrole ter plaatse uitgevoerd. De eerste beklaagde gaf de politie mondelinge toestemming om het terrein te betreden. Er werd vastgesteld dat de toestand nog steeds dezelfde was en dat er niks gebeurde om de verontreinigingen tegen te gaan. De tent bleek inmiddels ingestort en kapot te zijn terwijl het er nog volstaat met opgeslagen materialen. Er werden foto's genomen van deze vaststellingen en aan het PV gevoegd.

De eerste beklaagde stelde tijdens dit plaatsbezoek dat de politie inbrekers zijn en dat hij binnen de twee maanden zou beginnen met de opruiming van het terrein.

Op 29 maart 2024 verrichte ook een nacontrole. De eerste beklaagde weigerde zijn toestemming om in de woning een controle uit te voeren. Hij stelde dat de woning vanaf 1 april 2024 verhuurd zou worden aan die de woning zou bewonen als eengezinswoning en er een B&B zou openen. Er werd evenwel geen huurcontract voorgelegd en er bleek geen aanvraag te zijn ingediend voor de functiewijziging van de woning naar verblijfsrecreatie. Verder werd vastgesteld dat de situatie op het terrein nog steeds ongewijzigd was. Alle gestalde materialen, materieel, voertuigen en aanhangwagens waren nog steeds aanwezig op het terrein. Op grond van deze vaststellingen besloot dat de

herstelvordering nog steeds actueel is. Foto's van deze vaststellingen werden aan het dossier gevoegd.

Tegen de gestelde conclusietermijn van 5 maart 2024 legde de eerste beklaagde enkele onduidelijke stukken neer zonder enige verdere verduidelijking. Per mail van 30 maart 2024 werden zogezegde 'conclusies' neergelegd waarin aangekondigd werd dat in volgende conclusies een en ander aangevuld en gecorrigeerd zal worden. Op 16 april 2024 werden opnieuw onduidelijke 'conclusies' en 'stukken' ter griffie neergelegd.

Op 6 mei 2024, één dag voor de zitting van 7 mei 2024, werd op de griffie een e-mail ontvangen van meester [naam] die stelde geraadpleegd te worden door de eerste beklaagde. In dit schrijven wordt gesteld dat de conclusies van de eerste beklaagde niet voldoen aan de vormschriften van het Gerechtelijk Wetboek. Om die reden werd gevraagd de zaak opnieuw uit te stellen en een nieuwe conclusietermijn op te leggen.

De zaak werd op de zitting van 7 mei 2024 hernomen in de huidige samenstelling van de zetel. De aanwezige partijen en hun advocaten werden gehoord waarna de zaak in beraad werd genomen.

II. BESPREKING VAN DE TENLASTELEGGINGEN

Voorafgaandelijk

1. Wetswijzigingen

De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de tenlastelegging A.1, A.2, B.1, B.2, C en D thans strafbaar zijn gebleven en strafbaar zijn gesteld door artikel 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met artikel 2 Sw.

2. Verzoek tot uitstel van de zaak.

Volgens artikel 6.1 EVRM heeft eenieder bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak. Volgens artikel 6.3.b EVRM heeft eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd het recht te beschikken over voldoende tijd en faciliteiten welke nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging. Volgens artikel 6.3.c EVRM heeft eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, het recht bijstand te hebben van een raadsman naar zijn keuze. Uit deze bepalingen volgt dat een beklaagde en zijn raadsman over voldoende tijd en faciliteiten moeten beschikken om de verdediging voor te bereiden. Die regel geldt evenzeer indien de beklaagde een nieuwe raadsman kiest. Er bestaat evenwel geen absoluut recht op uitstel van behandeling van de zaak indien een beklaagde een (nieuwe) raadsman kiest. Van een beklaagde, die kennis heeft van de datum waarop de strafzaak zal worden behandeld, mag immers worden verwacht dat hijzelf tijdig de nodige initiatieven neemt opdat zijn raadsman of nieuw gekozen raadsman zijn verdediging kan voorbereiden. Hij is immers mee verantwoordelijk voor het kunnen uitoefenen van zijn rechten.

In onderliggend geval stelt de rechtbank vast:

- dat de beklaagde werd gedagvaard voor de zitting van 2 januari 2024 en op deze zitting de door de beklaagde voorgestelde raadsman als lasthebber ad hoc werd aangesteld en conclusietermijnen werden opgelegd waarbij de zaak voor behandeling werd uitgesteld naar de zitting van 6 februari 2024. Ingevolge een discussie tussen de eerste beklaagde en deze aangestelde lasthebber werd bij tussenvonnis van 6 februari 2024 meester van zijn opdracht als lasthebber ad hoc ontslagen en werd een nieuwe lasthebber ad hoc aangesteld. Er werden opnieuw conclusietermijnen opgelegd en de zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de zitting van 7 mei 2024.

Dit houdt in dat de beklaagde meermaals in de gelegenheid werd gesteld om zijn verdediging voor te bereiden.

- dat het feit dat de eerste beklaagde de keuze voor een nieuwe raadsman slechts heeft gedaan zeer kort voor de reeds gekende datum van behandeling van de zaak op 7 mei 2024 doet daaraan geen afbreuk daar hij zelf verantwoordelijk is voor de zeer beperkte termijn waarover de nieuwe raadsman beschikte voor de voorbereiding van de verdediging (1 dag voor de zitting).

De beklaagde heeft dan ook afdoende tijd en faciliteiten genoten om zijn verweer te kunnen voeren op de door hem gewenste wijze en hij heeft minstens de kans gekregen om in extenso met bijstand van een raadsman kennis te kunnen nemen van alle regelmatig aan de rechtbank overgelegde dossierelementen, alsook om daarover tegenspraak te kunnen voeren. Gelet op deze omstandigheden vereist het recht op een eerlijk proces, in zijn geheel beschouwd, niet dat de zaak wordt uitgesteld.

Gelet op dit gegeven, samen met de concrete elementen van de zaak en het reeds zeer lang aanslepen van deze zaak in de fase van het vooronderzoek, is de rechtbank van oordeel dat de behandeling van de strafvordering geen verder uitstel duldt. Het verzoek tot uitstel werd dan ook afgewezen en de zaak werd behandeld op de zitting van 7 mei 2024. De eerste beklaagde werd op deze zitting bijgestaan door een raadsman die loco optrad maar zich niet heeft verzet tegen de behandeling van de zaak. Ook de raadsman van de lasthebber ad hoc over de tweede beklaagde heeft zich hiertegen niet verzet en heeft gepleit.

Ten gronde

Tenlastelegging A.1, A.2, B.1, B.2, C en D

Gelet op de gegevens van het strafdossier, de behandeling van de zaak op de zitting van 7 mei 2024 en in het bijzonder gelet op:

- de vele politionele vaststellingen sedert 2013 tot op heden;
- de foto's van deze vaststellingen waaronder de luchtfoto's waaruit blijkt dat het terrein aangewend wordt als een zeer grote opslagplaats in open ruimte voor allerlei materiaal, materieel of afval waaronder olievaten, spuitbussen, allerlei bouw- en sloopafval, betonblokken, afgedankte voertuigen,... en waarbij tevens een grote witte tent werd opgericht eveneens dienende voor de opslag van allerlei

materiaal, materieel en afval;

- stuk 101 van het strafdossier waaruit blijkt dat de percelen waarop de misdrijven werden vastgesteld gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;
- de diverse verklaringen van de eerste beklaagde zowel bij de politionele vaststellingen als in zijn verhoor waarbij hij deze vaststellingen niet heeft betwist, doch integendeel telkenmale beloofde om alles te verwijderen maar dit nooit heeft uitgevoerd;

zijn de feiten onder deze tenlasteleggingen met de daarin voorziene incriminatieperiodes afdoende bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde. Deze feiten werden ten andere door de beklaagden niet betwist op de zitting van 7 mei 2024.

Tenlastelegging E

De eerste beklaagde heeft deze tenlastelegging tijdens het opsporingsonderzoek en de behandeling van de zaak op de zitting van 7 mei 2024 betwist. Voor de tweede beklaagde werd geen betwisting gevoerd.

Deze tenlastelegging is bewezen in hoofde van de beiden beklaagden. De rechtbank steunt zich daarbij op :

- de verklaring van de eerste beklaagde dat de ééngezinswoning eigendom is van de tweede beklaagde en deze woning de handelsbenaming draagt in de boekhouding van de tweede beklaagde;
- de vaststelling dat over een website beschikt waarbij kamers in deze woning verhuurd worden als toeristische logies hetgeen blijkt uit de stukken 38 tot en met 50 van het strafdossier en waaruit onder meer blijkt dat de eerste beklaagde) in de reviews door gasten omschreven wordt als een ervaren superhost die zorgt voor een geweldig verblijf voor de gasten;
- de foto's waaruit blijkt dat de inrichting van de woning duidelijk gericht is op Airbnb waaronder de vele ronde tafeltjes buiten op het terras, de inrichting van de kamers met aparte nummers en namen van planeten en de aparte frigo's in de keuken met de corresponderende kamernummers en namen;
- het proces-verbaal van 22 december 2020 en de daarbij gevoegde foto's waaruit blijkt dat bij een rondgang in de woning met toestemming van de eerste beklaagde effectief op de deuren van de kamers naambordjes met namen van planeten werden aangebracht en dat er in de keuken verschillende frigo's stonden met daarop de namen van planeten alsook een ruimte die ingericht werd als conferentieruimte;
- de vaststellingen van de stedenbouwkundig inspecteur waarbij in de woning 12 kamers werden geteld alsook een bureau- en conferentieruimte; dat ook op grond van deze vaststellingen kwam vast te staan dat minstens acht kamers niet-zelfstandige woonentiteiten betreffen waarbij op het gelijkvloers de gemeenschappelijke voorzieningen zijn ondergebracht;
- de verklaring van de eerste beklaagde waarbij hij op zeer minimalistische wijze toegeeft dat er wel eens een tweetal toeristen zijn geweest;
- de politionele vaststellingen dat gedurende de incriminatieperiode niemand in de woning ingeschreven was.

Tenlastelegging F.1, F.2 en G

Gelet op de gegevens van het strafdossier waaronder de diverse en herhaalde vaststellingen ter plaatse van de verbalisanten, de foto's van deze vaststellingen en luchtfoto's dewelke voor zich spreken en voor geen andere interpretatie vatbaar zijn, zijn de feiten onder deze tenlasteleggingen bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde. De beklaagden hebben ten andere deze tenlasteleggingen niet betwist op de zitting van 7 mei 2024.

Toerekening aan de tweede beklaagde

De bewezen verklaarden feiten van de tenlasteleggingen moeten ook worden toegerekend aan de tweede beklaagde. Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd. De geviseerde handelingen gebeurden allen voor rekening van de tweede beklaagde en hielden verband met de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel. Er werd gekozen voor een exploitatie waarbij het naleven van de bepalingen van de Afvalstoffenwetgeving geen prioriteit was en waarbij doelbewust werd gehandeld in strijd met deze regelgeving. Op deze rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid. De eerste beklaagde was als zaakvoerder van deze vennootschap bevoegd om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de naleving van de regelgeving. De tweede beklaagde handelde bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens.

De tenlasteleggingen zijn dan ook ten aanzien van elk van de beklaagden bewezen en elk van de beklaagden kan hiervoor worden gestraft.

III. STRAFTOEMETING

De bewezen verklaarde feiten onder de tenlastelegging A.1, A.2, B.1, B2, C, D, E, F.1, F.2 en G zijn de uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

Het openbaar ministerie vorderde een geldboete van 2.000 euro voor de eerste beklaagde en een geldboete van 4.000 euro voor de tweede beklaagde.

De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

De beklaagden brachten op zeer langdurige wijze schade toe aan de ruimtelijke ordening en die werd nog steeds niet ongedaan gemaakt.

Het perceel ligt in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De onmiddellijke omgeving van het terrein wordt gekenmerkt door open polderlandschap en verspreide bebouwingskorrels.

Het terrein is ook gelegen binnen een straal van 300m van het GEN-gebied

De feiten gepleegd door de beklaagden zijn dan ook bijzonder laakbaar te noemen gelet op de agrarisch landschappelijk waardevolle kenmerken van dit poldergebied, de zeer lange tijd waarbij deze inbreuken in stand werden gehouden en de halsstarrige houding van de beklaagden om daaraan geen einde te maken. De eerste beklaagde getuigt daarbij van een verregaande normloze ingesteldheid en blijkt zich niet te willen schikken naar de geldende regelgeving in onze maatschappij. Hij doet zijn eigen zin en strooide gedurende maar liefst tien volle jaren de politie en justitie zand in de ogen met zijn talloze beloftes om alles op te ruimen.

De beklaagden handelden doelbewust, uitgaande van de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat de door hen gepleegde stedenbouw- en milieumisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen. De beklaagden stelden daarbij hun eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en landschapsbehoud.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening en natuur ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De geldboetes moeten van die aard zijn dat zij ontmoedigen nog langer de wet te overtreden.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank in het nadeel van de beklaagden rekening met de vaststelling dat de feiten gepleegd werden op percelen die gelegen zijn in landschappelijk waardevol gebied en zij nagelaten hebben om tot spontaan herstel over te gaan. Een dagvaarding van de beklaagden was noodzakelijk teneinde het tij te doen keren, maar zelfs voor de rechtbank bleef de eerste beklaagde tal van manoeuvres uitvoeren om uitstel te bekomen.

In het voordeel van de beklaagden houdt de rechtbank rekening met het gunstig strafverleden en het lang aanslepen van het opsporingsonderzoek. Om die reden zal de rechtbank een deel van de op te leggen geldboeten met uitstel opleggen. De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten. De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboeten met zeventig opdecimen moeten worden verhoogd.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het

"Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde het herstel te doen uitvoeren binnen 3 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging.

Het herstel werd nog niet uitgevoerd. Het herstel in de oorspronkelijke toestand dient te worden opgelegd teneinde het perceel volledig te herstellen.

Op het perceel staan nog enkele constructies en liggen nog materialen. Die moeten worden verwijderd om het perceel volledig te herstellen.

De herstellvordering is niet kennelijk onredelijk.

De beklaagden voerden daaromtrent ook geen betwisting.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De gevorderde dwangsom van 100 euro per dag wordt in hoofde van elke beklaagde opgelegd gelet op de onwil om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C, D, E, F.1, F.2 en G bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C, D, E, F.1, F.2 en G:

tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde **2.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **8.000,00 EUR**, zijnde 1.000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van

opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 339,98 EUR.

Ten aanzien van

tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C, D, E, F.1, F.2 en G bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C, D, E, F.1, F.2 en G:

tot een **geldboete** van **32.000,00 EUR**, zijnde **4.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **8.000,00 EUR**, zijnde 1.000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 339,98 EUR.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel in de oorspronkelijke toestand** met betrekking tot de percelen gelegen te

kadastraal gekend als

op het perceel gelegen te

kadastraal gekend als

gekend als op het perceel gelegen te kadastraal
door:

1. Voor wat betreft de constructie vergund d.d. 20 augustus 1992 als woning:
 - a. Het staken van het gebruik als bureauimte;
 - b. Het staken van het gebruik als conferentieruimte;
 - c. Het staken van het gebruik als recreatief verblijf / tijdelijke verhuur;
 - d. Het terug invoeren van de vergunde functie als eengezinswoning;
2. Voor wat betreft het plaatsen van verhardingen op het terrein:
 - a. Het van het terrein verwijderen van alle geplaatste verhardingen (voornamelijk betontegels), gesitueerd op de percelen
3. Voor wat betreft het plaatsen van constructies:
 - a. Het van het terrein verwijderen van een metalen constructie (omschreven als 'witte tent);
 - b. Het van het terrein verwijderen van alle metalen rekken, gesitueerd op de percelen
4. Voor wat betreft het stallen van voertuigen, materiaal en materieel:
 - a. Het van het terrein verwijderen van alle gestalde materiaal, gesitueerd op de percelen
 - b. Het van het terrein verwijderen van alle gestalde materieel, gesitueerd op de percelen
 - c. Het van het terrein verwijderen van alle voertuigen, aanhangwagens en boten.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op **3 maanden**.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **100,00 EUR** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel **lastens elke beklagde**.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 4 juni 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier